POGLAVLJE 1

CHARLOTTE

Neki bi možda rekli da vodim dvostruki život

Nemoj nikada brijati s nogometašima u autu.

To mi je moja majka uvijek govorila.

No dobro, lažem. Mama mi to nije nikad rekla. Ali mogu s apsolutnom sigurnošću reći da moja majka ne bi odobrila ovo što sada činim.

Točnije, što se spremam učiniti.

Isaac Grant visok je gotovo dva metra, mišićav je i jedva stane na prednje sjedalo svoga auta. Riječ je, naravno, o sportskom automobilu. Kad sam skrenula na parkiralište iza doma za starije osobe u Hastingsu i ugledala srebrni Porche 911 kupe koji je bio parkiran ondje, oblizala sam usne. Ovaj auto je toliko seksi da sam se naježila.

Ili sam se možda naježila zato što Isaacov jezik upravo istražuje moja usta, draška ih sporim, vještim pokretima. Dobro se ljubi. Za to vrijeme, njegovi prsti se kreću u meni. I u tome je dobar. Savije ta dva prsta kako bi pronašao moju erogenu točku, i to izazove nalet užitka od kojeg se počnem grčiti oko njegovih prstiju.

„Mmm, bejbi", zastenje na mojim usnama. „Jedva čekam da mi tako stisneš kitu."

Tijelom mi prostruji snažna požuda. Prljavi me govor *jako* pali. Unutarnji mi se mišići stvarno zgrče od njegovih prostih riječi, kao da žele zarobiti njegove prste. Isaac još jednom prigušeno zastenje od žudnje. Bestidno se trljam o njega, ali čini se da on nema ništa protiv moje potpune neobuzdanosti.

Počne mi ljubiti vrat. Naježim se, pa mi kožom prostruje trnci kad ga osjetim uz svoje bedro. Duga, tvrda izbočina kojoj naoko nema kraja potvrdi teoriju moje najbolje prijateljice Faith o tome kako je veličina muškarčevih šaka povezana s veličinom njegova kurca.

Kad već spominjem Faith, desetak sekundi prije postizanja snažnog orgazma, melodija njenog dolaznog poziva propara omamu i teško disanje na prednjem sjedalu.

„Sranje", promrmljam, i moji se bokovi prestanu kretati.

„Nemoj se javiti", odvrati Isaac, također mrmljajući.

„Moram."

S velikim se žaljenjem nagnem prema suvozačkom mjestu, gdje sam ostavila svoj mobitel.

Faith Grierson jedina je osoba koja zna gdje se trenutačno nalazim. Jedina osoba koja je upućena u moje seksualne avanture u koje se volim povremeno upuštati. Da, mogla sam se večeras naći s Isaacom i ne obavijestiti nikoga o tome, te tako izbjeći dobronamjerno zadirkivanje koje ću poslije morati slušati, ali za slučaj da je najbolji krilni hvatač Briarovog nogometnog tima prerušeni ubojica, bolje je da Faith zna gdje sam. Ona me neće osuđivati.

„Neee", Isaac se pobuni kad dohvatim svoj mobitel.

„Oprosti. Možda je hitno." Podignem mobitel i naslonim ga na uho. „Hej, što je?"

„Oprosti na smetnji, ali večeras navodno imamo sastanak povodom predsjedničke gala večeri."

„Ne, nemamo. To je sutra."

„Dakle, ovako, Charlotte", odgovori Faith svojim tipičnim zajedljivim tonom, „*ja* znam da je to sutra, i *ti* znaš da je to sutra, ali znaš tko *ne zna* da je to sutra i odlučila je uvjeriti cijelu kuću da se *mi* varamo, a ona ima pravo?"

„Jebena Agatha", progunđam.

„Jebena Agatha", potvrdi Faith. Njezin smijeh mi poškaklja uho. „Rekla sam joj da dolaziš pa bi ti bilo bolje da se smjesta nacrtaš ovdje ako ne želiš sutra slušati dvosatnu prodiku."

„Uf. Brzo ću doći. Hvala na upozorenju."

Prekinem poziv i tiho opsujem. Agatha Buckley-Ellis redovno radi ovakva sranja. Predsjednica Briarovog ogranka studentskog sestrinstva Delta Pi nije u stanju priznati da nema pravo ni da je pogriješila. Radije će se ukopati u tako duboku rupu da je čudo kako nije završila u drugoj državi.

Sastanak je stopostotno i nedvojbeno trebao biti sutra. Moj kalendar nije Divlji zapad – ništa se ondje ne nalazi bez temeljite provjere. To vjerojatno nije nešto čime bih se trebala hvaliti, ali ja sam neurotično pedantna psihopatkinja kad se radi o mojem kalendaru.

Osim toga, nikad ne održavamo sastanke petkom. Svi znaju da Agathina desna ruka Sherise svaki petak navečer ide na bojenje svojih sjedina u frizerski salon u Hastingsu. Sherise tvrdi da je počela sijedjeti na sljepoočnicama u drugom srednje – navodno su sve žene u njenoj obitelji rano posijedile – ali

Faith i ja mislimo da je za to kriva Agatha. Predsjednica našeg sestrinstva u stanju je prouzročiti zapanjujuću količinu stresa.

„Jako mi je žao", kažem Isaacu. „Totalno sam zaboravila na jedan važan sastanak."

„Ti si neka moćna poslovna žena?"

„Ne, ali sam u izvršnom odboru sestrinstva Delta Pi, tako da moram biti ondje."

On zuri u mene. Pogled prema dolje otkrije mi da njegova erekcija splašnjava, iako je i u polutvrdom stanju i dalje impresivna.

„Jesi dobro?" upitam ga dok silazim s njegova krila. Ni na suvozačkom sjedalu nema baš puno mjesta, ali nekako uspijem navući svoje čipkaste gaćice i poravnati svoju plisiranu suknju preko bedara.

Nogometaš pokraj mene još zuri. „Želim da budeš iskrena prema meni."

„Okej?" Počešljam prstima kosu pa je gurnem iza uha.

„Jesam li ti odbojan?"

„Oprosti, što?"

„Jesam li ti odbojan?" ponovi Isaac kroz stisnute zube. Žile na podlaktici mu nabreknu dok trlja korijen nosa. Ovo mu je očito bolno.

„Isaac... tvoji prsti su upravo bili u meni", podsjetim ga.

„Da, i sada bježiš. Zato što te nisam doveo do orgazma?"

O, moj Bože. Znam da smijeh nije prikladna reakcija u ovoj situaciji, ali sve mi je teže obuzdavati svoj smijeh koji nadire iz grla i zahtijeva da ga pustim van.

„Je li u tome stvar?" insistira.

„Ne." Potrudim se da mi ton zvuči što uvjerljivije. „Svršila bih za par sekunda, kunem se."

„Ma baš."

„Smrtno sam ozbiljna. Jednostavno sam zaboravila da večeras imam sastanak u sestrinstvu."

Kao da nisam ništa rekla, on kaže: „Jesam li neprivlačan?"

Blenem u njega. „Ti si Isaac Grant."

„Pa, da, mislio sam da jesam. Obično mogu privući komade bez imalo truda. Ono, dovoljno je da se pojavim negdje i oko pet tisuća žena je smjesta spremno otići doma sa mnom. I odjednom *jedna* od njih nije zainteresirana za mene? Odjednom netko kaže nešto kao, *čekaj, zar mi se upucavaš? Žao mi je, imam druge planove, vidimo se poslije*." Ogorčeno zastenje. „Mislio sam da sam Isaac Grant!"

„Joj, dušice. Zar si zbog nekoga posumnjao u sebe?"

„Ne."

Očito je da laže. Primjer koji je naveo bio je *vrlo* specifičan.

Ispružim ruku preko središnje konzole i potapšam njegov golemi biceps. „Tko god ona bila, nije zaslužila da se ovako loše osjećaš." Mahnem rukom, pokazujući prema njegovoj širokoj, mišićavoj građi. „Ti si bog. Tvoje tijelo je..." Oči mi se na trenutak zacakle, i nagnem se prema njemu kao da ću ga poljubiti prije nego što shvatim što radim i trgnem se iz transa. „Vjeruj mi. Predivan si. I rad tvojih prstiju je vrhunski. Zaboravi tu djevojku."

Usne mu se izviju u optimističan osmijeh. „Da i tebe zaboravim?"

„Ha?"

„Sjećaš se, to si mi jučer rekla ispred Coffee Huta? Da ćeš se večeras naći sa mnom i da ćemo nakon toga zaboraviti da se išta dogodilo."

„Rekla sam da ćemo se *pretvarati* da se ništa nije dogodilo", ispravim ga.

To je moja standardna izjava za sve frajere s kojima brijem. Vidiš li me opet na kampusu, pretvaraj se da me ne poznaješ. Ne treba mi gomila zatreskanih tipova koji teturaju prema meni bulazneći o našoj jednokratnoj avanturi dok sam u društvu sa svojim uštogljenim sestrama iz sestrinstva Delta Pi.

Iako, da budem iskrena, Isaac Grant je zadnja osoba s kojom bih očekivala dogovoriti jednokratnu avanturu. Kad mi se jučer počeo upucavati ispred kafića u kampusu, bila sam spremna otpiliti ga. Međutim, uspio me osvojiti. Još mi nije jasno kako mu je to uspjelo. Jedno je sigurno – ovaj tip se ne treba brinuti da nije šarmantan.

„Tehnički, ovo se ne računa kao pravi susret", kaže mi migoljeći obrvama. „Budući da nijedno od nas nije svršilo."

„Možda, ali ovo mi je bila jedina slobodna večer u sljedećih nekoliko tjedana, pa..." Nagnem se i poljubim ga u obraz. „Nastavlja se. A ako ne bude nastavka, bilo mi je drago što smo se upoznali. Ali sada stvarno moram otići."

„Oprezno vozi", kaže mi.

„Hoću."

Iskočim iz njegova Porschea i pohitam prema starom sedanu koji sam naslijedila od svoje sestre Ave kad je prije četiri godine diplomirala na Briaru. Svi su u mojoj obitelji pohađali ovo sveučilište. Mama mi je bila u sestrinstvu Delta Pi, zbog čega nisam imala izbora nego mu pristupiti još kao brucošica. Da se mene pitalo, nikad ne bih postala članica studentskog sestrinstva. Ili bih barem izabrala neko zabavnije. Umjesto toga, prisiljena sam juriti doma iz Hastingsa jer je naša predsjednica tiranin.

Udaljen samo deset minuta od Briarova kampusa, Hastings je tipičan gradić na istočnoj obali, s idiličnom glavnom ulicom, unikatnim trgovinama i povijesnim gradskim trgom. Isaac i ja smo se večeras našli iza doma za starije osobe, jer se ovo parkiralište pretvori u pustoš čim sat otkuca četiri popodne i penzići iz Hastingsa masovno pohrle na ranu večeru. On stanuje blizu, u jednoj od stablima obrubljenih stambenih ulica, ali nisam htjela otići u kuću koju dijeli s još trojicom nogometaša jer mi ne treba takva izloženost pogledima.

Neki bi možda rekli da vodim dvostruki život.

No dobro. Faith to govori.

Ali moja najbolja prijateljica samo je djelomično u pravu. Moj život nije toliko dvostruk koliko je krajnje privatan. Povremeno se upuštam u određene aktivnosti i rizike koji nisu baš u skladu s imidžem koji se od mene očekuje.

Što se moje obitelji tiče, ja sam vrijedna, odgovorna Charlotte. Njihova savršena kći, njihova draga sestra.

Što se tiče djevojaka iz mojeg studentskog sestrinstva, ja sam kći jedne od bivših članica. Jaka, ali skromna, samouvjerena, ali čedna.

Od mene se očekuje da svoje roditelje činim ponosnima i da budem uzor brucošicama u svojem sestrinstvu. A prilično sam sigurna da kresanje s nogometašem na pustom parkiralištu nije uzorno ponašanje.

Ali mislim da se na kraju sve svodi na to da ja mrzim razočaravati ljude. Od same pomisli na to dobijem osip. Dakle, ako doista želim izbjeći onaj poražavajući osjećaj pri pogledu na duboko razočaranje u očima svoje obitelji i prijatelja, onda je neophodno držati moje ne baš pretjerano čestite izvannastavne aktivnosti u tajnosti.

Brzo vozim natrag prema Briaru, pa usporim kada skrenem na široke ulice koje sačinjavaju Grčku aleju. Većina kuća ovdje ima samo dozvolu za parkiranje na ulici, ali kuća sestrinstva Delta Pi nalazi se na kraju ulice i ima vlastito parkiralište za automobile naših članica.

Kuća sestrinstva Delta Pi nedvojbeno je i najimpresivnija u Grčkoj aleji. Riječ je o impozantnoj trokatnici bijelih stupova s obje strane ulaza, te ciglene fasade po kojoj se s jedne strane uspinje bršljan. Bršljan više nije zelen, izgubio je onu vitalnu zrelost proljeća i ljeta, ali smeđe, osušene niti tvrdoglavo se drže zidova, čvrsto prianjajući uz ciglenu fasadu.

Dohvatim torbu s laptopom sa suvozačkog sjedala pa potrčim uz široke stube prema dvostrukim vratima ukrašenim sjajnim mjedenim alkama. Alke su samo ukrasne – da biste ušli unutra, morate ukucati šifru u znatno moder-

niju tipkovnicu pričvršćenu na okvir vrata. Iznad ulaznih vrata, naša se grčka slova ponosno ističu u zlatnoj boji.

Sve u sestrinstvu Delta Pi odiše elegancijom i ekskluzivnošću. Mi nismo sestrinstvo za tulume. Mi smo sestrinstvo budućih žena senatora i prvih dama. Negdje tijekom zadnjih nekoliko desetljeća odlučeno je da i mi same možemo postati političarke i poslovne žene, *ali, djevojke, nemojte pretjerivati s feminizmom*. Od nas se i dalje očekuje pokoravanje patrijarhatu. Agatha je doslovno uputila te riječi našim novakinjama u rujnu.

Uf. Mogu praktički čuti njezin nadmeni glas. Najradije bih se okrenula i otrčala natrag do svojeg auta.

Ali duboko udahnem i pomirim se sa svojom sudbinom pa ukucam šifru za otključavanje glavnih vrata. Čim kročim unutra, dočeka me glasni žamor ženskih glasova koji dopire iz blagovaonice.

Ne mogu poreći da stanovanje u kući punoj djevojaka minira moj društveni život. Tu uopće nema privatnosti. Nimalo. Što znači da nema apsolutno nikakve šanse da dovodim doma frajere s kojima brijem. Štoviše, muškarcima je potpuno zabranjen pristup sobama na katu. Patrijarhat ne odobrava prenoćivanje. Ne možemo dopustiti da se sve te buduće supruge praskaju s napaljenom studentskom braćom i hipsterskim studentima umjetnosti. Mi ne priređujemo ni tulume. Jedine zabave koje organiziramo su svečane večere, koje se dvaput godišnje održavaju u našoj kući. Mislim na one sa skupocjenim porculanskim tanjurima, profesionalnim cateringom i odjećom za koktel zabave.

Na zadnjoj svečanoj večeri Faith je počinila ozbiljan prekršaj kad je svojeg pratitelja odvela gore u svoju sobu, gdje su se drpali sve dok je nije cinkala jedna od Agathinih ulizica, pa je Faith morala nazočiti sastanku izvršnog odbora kako bi joj se odredila kazna za taj stravičan zločin.

Kao dopredsjednica za financije, sudjelovala sam u toj iscrpljujućoj raspravi. Glasala sam protiv unošenja službenog upozorenja u Faithin dosje, ali su me ostale članice nadglasale. Sjedim u izvršnom odboru koji je žedan krvi.

Moje balerinke pljeskaju po drvenom podu u predvorju dok žurno prolazim pokraj širokog spiralnog stubišta koje vodi prema katu. Sa stropa visi kristalni luster koji baca srebrnkasti sjaj po prostoriji. Unutrašnjost kuće jednako je besprijekorna kao i njezina vanjština. Agatha vlada čvrstom rukom, tako da o našem rasporedu kućnih obveza nema rasprave.

U blagovaonici se nalazi dugi stol od mahagonija za kojim može sjediti do trideset članica na svečanim večerama ili tjednim sastancima. Iznad visi

još nekoliko lustera, a na drugom se kraju prostorije nalaze dvoja francuska vrata koja vode na prostrani stražnji trijem s pletenim namještajem. Sve u vezi s ovim mjestom vrišti: istočnoobalno bogatstvo.

Kad uđem, svi već sjede za stolom. Naša podružnica broji oko stotinu članica, ali ih samo trideset stanuje u ovoj kući, a na sastancima nas nikad nema više od pedeset.

Svi pogledi se okrenu prema meni. Agatha, naša uzvišena predsjednica, podigne svoju savršeno počupanu obrvu.

„Vidi, vidi tko se udostojio počastiti nas svojom nazočnošću." Glas joj je natopljen lažnom ljubaznošću.

„Jako mi je žao", kažem joj. „U mojem kalendaru piše da je ovo sutra."

Namjestim svoj najpokajničkiji osmijeh dok žurno hodam prema svojem uobičajenom mjestu pored naše potpredsjednice Sherise, prekrasne crnkinje tamnih, studioznih očiju te usana koje su prijekorno iskrivljene zbog mojeg kašnjenja. Članice našeg izvršnog odbora *vrlo* ozbiljno shvaćaju ove funkcije.

Djevojke koje nemaju stolice, uglavnom novakinje i mlađe članice, tijekom ovih sastanaka stoje uza zid kao dječica u kazni.

Čim mi stražnjica dotakne sjedalo, sagnem se kako bih izvadila laptop iz torbe. Cijelo vrijeme osjećam na sebi Agathin prodoran pogled.

Kad podignem pogled, ona nakosi glavu proučavajući me kao da sam kukac oko kojeg se dvoumi bi li ga zgnječila ili ne. „Točnost je vrlina svih članica sestrinstva Delta Pi, Charlotte. Pogotovo naše dopredsjednice za financije, kojoj bismo trebali vjerovati više nego ikomu drugom."

Više nego ikomu drugom? Zašto? Zar sam ja papa?

Ja sam samo zadužena za novac. Pripremam godišnji proračun naše podružnice. Nadzirem sve prihode i rashode. Ako mi se posreći, ponekad čak i provjeravam računovodstvene knjige, ali čak i ja znam da bi moju funkciju u ovom sestrinstvu mogao obavljati bilo tko s osnovnim znanjem matematike.

Zapravo me uopće nije zanimao taj položaj i vjerojatno ne bih prigrlila stereotip „Azijci su dobri u matematici" da moja mama nije bila dopredsjednica za financije dok je bila članica ove podružnice. A ona je stvarno jako htjela da budem u izvršnom odboru. Mislim, nije to *rekla*, ali znala sam da bi joj puno značilo kad bih krenula njezinim stopama, pogotovo zato što moja starija sestra nije htjela imati nikakve veze sa studentskim sestrinstvima.

„Primljeno na znanje. Potrudit ću se bolje upravljati svojim rasporedom", kažem izbjegavajući Faithin pogled jer osjećam da joj oči sjaje od suspregnutog smijeha.

Agatha lagano zaškilji kao da pokušava odgonetnuti jesam li bila zajedljiva ili nisam. Očito je razočarana što joj se nisam više dodvoravala, ali cijela blagovaonica čeka da završimo pa samo kimne i kaže: „Počnimo."

Sjedne na čelo stola, položi ruke na njegovu ulaštenu površinu te spoji svoje francuski manikirane prste. Oko vrata nosi bisernu ogrlicu.

Časna riječ, Agatha Buckley-Ellis jedina je osoba koja je u stanju nositi bisere na sastanku sestrinstva. Cijeli joj se život vrti oko održavanja besprijekornog imidža. Njezina je garderoba pomno birana kolekcija dizajnerske odjeće, savršeno usklađenih pastelnih boja i šminkerskih uzoraka, i nikad ne napušta svoju sobu bez besprijekorne šminke i savršene frizure.

Večeras razgovaramo o predsjedničkoj gala večeri, koju svakog siječnja organiziramo u čast bivših predsjednica sestrinstva Delta Pi. Inače bih isključila mozak dok Samantha, naša potpredsjednica za organizaciju, koja nadzire sva događanja u našoj podružnici, monotono nabraja detalje planiranja, ali jedna od dvije ovogodišnje počasne gošće je moja majka. Dok Samantha nastavlja drviti o popisu gostiju i potencijalnim mjestima održavanja, u sebi toliko snažno kolutam očima da riskiram nategnuće optičkog živca. Uvijek govori tim nekim duboko ozbiljnim tonom, kao da je organiziranje humanitarnih događanja i koktel zabava ravno operaciji mozga.

Sljedećih sat vremena zapisujem bilješke, i govorim samo kad me netko pita možemo li si nešto priuštiti. Kad sastanak napokon završi, među prvima ustanem sa svoga mjesta.

Faith me uhvati za ruku u hodniku i nagne glavu prema mojoj. Tamne joj kovrče poskakuju i odašilju miris šampona s ekstraktom jagoda u moje nosnice.

„Molim te, reci mi da si uspjela postići barem jedan orgazam prije nego što sam vas prekinula", prošapće mi u uho.

Mrzovoljno naslonim glavu na njeno rame. „Jok."

„Oprosti. Osjećala sam se tako krivo što te gnjavim."

„Ne, u redu je. Da sam propustila ovaj sastanak, Agatha mi nikad ne bi prestala prigovarati."

Ugledam Blake Logan kako me čeka u prostranom predvorju. Podignem ruku i kratko joj mahnem, pa pogledam u Faith. „Moram porazgovarati s Blake. Hoćeš da poslije čilamo u mojoj sobi ili da nešto gledamo?"

„Ne mogu. Idem u Fairview House družiti se s nekim prijateljima s faksa. Slobodno nam se pridruži ako želiš."

„Hvala, ali ne da mi se opet izlaziti."

„Sutra se nalaziš sa svojom obitelji?"

Kimnem. „Krećem ujutro."

Ona mi uputi znakoviti pogled. „I ovaj put ćeš im reći?"

„Takav je plan", nehajno kažem.

I *prošli* vikend je bio takav plan. Umjesto toga, vozila sam se dva i pol sata do Connecticuta, da bih se na kraju kukavički povukla prešutjevši zašto sam zapravo došla. Samo sam ručala sa svojim roditeljima i nakon toga se vratila u Briar. Peterosatna vožnja radi jednosatnog ručka. I ljudi misle da sam inteligentna.

„Okej, ali ako ti treba moralna podrška, stavi me krišom na zvučnik da ti šaljem ohrabrujuće vibrice kroz mobitel", obeća Faith.

„Može."

Faith me zagrli i odjuri iz kuće, pa se pridružim Blake u predvorju. Ta lijepa, pjegava brineta ove je godine moja Mala. Uvijek mi je išao na živce taj izraz – ona je brucošica, a ne predškolka. Nažalost, tradicija je tradicija. Delta Pi čak ima cijelu ceremoniju otkrivanja parova „Velika-Mala" nakon tjedna inicijacije. Odvratno je sladunjava i uključuje tematske darove i dramatično otkrivanje kao da smo novopečeni roditelji koji buše balone kako bi vidjeli jesu li šljokice unutra ružičaste ili plave.

Nemam ništa protiv uloge mentorice. Moj je zadatak ove godine usmjeravati Blake, i nastojimo se nalaziti jednom tjedno da joj pomognem oko ostvarivanja ciljeva, akademskih obveza ili bilo čega ostalog što je možda muči.

„Hej", kažem stisnuvši joj ruku u znak pozdrava.

Opazim narukvicu oko njezinog zapešća – onu koju sam joj darovala na zabavi za Velike i Male – i dirne me činjenica da je nosi. Glatki zelenoplavi kamenčići navodno pomažu pronaći jasnoću u životu, barem je tako tvrdila žena koja radi u holističkoj trgovini u Hastingsu. Narukvica mi se činila prikladnom za Blake jer mi je tijekom procesa novačenja priznala da još nema pojma čime se želi baviti u životu. Još nije izabrala glavni predmet, što je normalno za većinu brucoša, ali Agatha je vrlo stroga u vezi s tim – sve članice Delta Pi sestrinstva moraju imati cilj, strukturu i Plan, s velikim P.

„Kako si provela tjedan?" upitam je.

Blake ne živi u kući sestrinstva – Briarovi brucoši moraju stanovati u studentskim domovima – ali nove članice obvezne su prisustvovati svim sastancima. Trebale bi biti mrtve ili umirati da bi im se opravdao izostanak.

„Bilo je dobro. Ali htjela sam razgovarati s tobom o mom kolegiju iz radiotelevizijskog novinarstva. Možemo li se naći na doručku u nedjelju..." Na-

glo se trzne i posegne rukom u džep. „Oprosti. Postavila sam ga na vibraciju. Skoro sam dobila infarkt."

Nacerim se gledajući je dok vadi mobitel. Provjeri ekran, zakoluta očima i spremi elegantni crni uređaj natrag u svoj džep.

„Tko je to bio?"

„Nitko važan. Zapravo, netko to želi biti važan", ispravi se. Prije nego što je nastavim ispitivati, ona kaže: „Dakle, odgovara li ti doručak u nedjelju? Mogu doći ovamo, ili se možemo naći u menzi Carver Halla. Čujem da rade odlične omlete."

„Može, idemo u Carver. Da donesem svoj laptop? Hoćemo li trebati sastavljati detaljne popise?"

Blake stisne usne kao da suspreže smijeh. „Moram ti reći da je taj tvoj orgazmički izraz lica dok govoriš o sastavljanju popisa pomalo... zastrašujuć."

„Znam", uzdahnem. „Nastojat ću obuzdati uzbuđenje."

Blake se nasmije kroz nos.

„Dođi, ispratit ću te", kažem joj.

Stignemo do glavnog ulaza u isto vrijeme kad i Noelle i Veda, koje su mislile da će se neopaženo iskrasti iz kuće.

„Idete nekamo?" upitam s osmijehom na licu.

Obje se naglo okrenu, i na njihovim se lijepim licima vidi krivnja. Opazim da nijedna na sebi nema odjeću koju bi Agatha odobrila.

„U Sigmi imaju tulum." Noelle spusti glas i pogleda preko svoga ramena kako bi bila sigurna da naša čuvarica nije nigdje u blizini.

Zanimljivost: neka prestižna sveučilišta ne odobravaju ili čak otvoreno zabranjuju tulumarenja u studentskim bratstvima i sestrinstvima. U Briarovoj podružnici sestrinstva Delta Pi, zabrana dolazi iz samog sestrinstva.

Delta Pi smatra se jednim od vodećih studentskih sestrinstva kad je riječ o filantropiji, razvoju liderskih vještina, akademskoj izvrsnosti – i čistoj dosadi. No iako nas se obeshrabruje od posjećivanja tuluma u Grčkoj aleji, čak ni Agatha ne može spriječiti mlade djevojke na koledžu da uživaju u studentskom životu.

„Idete s nama?" Noelle sada praktički šapće, dok Veda pozornim pogledom nadzire stubište kako bi bila sigurna da Agatha neće iznenada sići.

„Ne, hvala", odgovorim, i njih dvije klisnu iz kuće poput bjegunki pred zakonom.

Pozdravim se s Blake i ostanem na vratima dok se ne uvjerim da je sigurno ušla u Uber, pa krenem gore prema svojoj sobi. Svi na trećem katu dijele

sobe, ali starije studentice i članice izvršnog odbora imaju pravo na smještaj u jednokrevetnim sobama na drugom katu. Uključujući i moju malenkost.

U hodniku prođem pokraj Jie, druge djevojke korejskog podrijetla u kući. No mi nismo jedine Azijke. Iako ima mnogo iritantnih mana, Agatha vrlo rado prima pripadnice različitih etničkih skupina u Delta Pi... pod uvjetom da dolaze iz dobrostojećih obitelji. Naša cijenjena poglavarica nije rasistkinja. Ne, ona diskriminira na osnovu klasne pripadnosti. Ako ti obitelj nije imućna, možeš zaboraviti na pristupanje ovom sestrinstvu.

Izujem balerinke i zaključam vrata – barem nam je to dopušteno. Doduše, Agatha je jednom pokušala nametnuti novo kućno pravilo i zabraniti brave na vratima. To se dogodilo nakon što se Fareedin dečko zaključao u njenu sobu i nije htio izaći dok ne odustane od prekida s njime. Morale smo zvati vatrogasce da provale unutra i izbace tog idiota iz kuće.

Svi su se nasmijali Agathi kad je predložila da se riješimo brava. Bilo je lijepo vidjeti da su moje Delta Pi sestre sposobne suprotstaviti se željama naše kraljice, barem kad je ugrožena naša privatnosti.

Nakon što se presvučem u pidžamu, uvučem se ispod debelog popluna i počnem skrolati po mobitelu. Tek je pola deset, ali sutra moram rano ustati jer se moram odvesti do Hamdena.

Dok skrolam, iskoči mi nekoliko notifikacija, sve s aplikacije za spojeve.

No dobro, to je zapravo aplikacija za dopisivanje. Točnije, sekstanje. Spojevi? Tko ima vremena za spojeve? Moj je raspored užasno naporan, što je neizbježno kad si u STEM-u. Osim toga, trenutačno ne želim imati dečka. Ozbiljne veze iziskuju previše truda, ako je suditi prema mojoj zadnjoj vezi.

Mitcha sam konstantno trebala ohrabrivati i gladiti mu ego. Imao je problema, što ne osuđujem, jer svi imamo svoja sranja, uključujući i mene. Ali Mitch je zaslužio nekoga tko mu može dati puno više nego što sam ja mogla. Nekog strpljivijeg. Nekog tko neće slučajno zaboraviti na njega zato što radi do kasno u noć u laboratoriju i izgubi osjećaj za vrijeme. Nekoga čiji stresom izazvani libido nije stalno u šestoj brzini kao moj, zbog čega bih se samo pojavila u njegovom studentskom domu i skočila na njegov kurac, često i bez pozdrava.

Trenutačno mi sasvim odgovara neobavezni seks, ali to je tanak led jer imam određeni ugled koji moram održavati. Članica sestrinstva Delta Pi ne može se prašiti sa svim zgodnim frajerima u kampusu.

Srećom, katkada je seksi dopisivanje dovoljno da zadovoljim svoje potrebe.

Otvorim aplikaciju i uđem u svoj inboks. Već se neko vrijeme dopisujem s jednim tipom, ali njegov prljavi govor je beznadan. Pročitam njegovu najnoviju poruku i moram suspregnuti hihot.

Posve sam nabrekao i pulsiram za tobom.

Kako se, dovraga, itko može napaliti od toga?

Očito je vrijeme da si pronađem novog kompića za dopisivanje.

Sljedećih deset minuta provedem listajući profile, i pronađem nekoliko potencijalnih kandidata, ali nismo spoj. Barem zasad. Vjerojatno bih se poklapala s puno više frajera kad bih objavila fotku sa svojim licem. Faith kaže da većina muškaraca misli kako su fotke slatkog tijela, ali bez lica zapravo profili kojima upravljaju botovi.

Ali nema šanse da ću objaviti svoje lice na aplikaciji za neobavezan seks. Na mojem su profilu dvije fotografije: jedna u bikiniju, odrezane glave, snimljena lani na obiteljskom ljetovanju na Bahamima, i jedna na kojoj ležim na krevetu u čipkastoj ljubičastoj potkošulji i minijaturnim gaćicama od istog materijala.

Ova druga fotka je prilično škakljiva, no dobro sam provjerila da na njoj nema ničega prepoznatljivog prije nego što sam je postavila na profil. Ako i završi na internetu, to je obična fotka djevojke bez lica na bezličnom krevetu. Opasnost da će je netko povezati sa mnom je minimalna. Takav je barem bio konačni zaključak utvrđen Metodom, a ja u svoju metodu bezrezervno vjerujem.

Faith mi se ruga zbog toga, ali, iskreno, ne bi je trebala osuđivati dok je ne proba. Moja me metoda nikad nije iznevjerila. I, da, postoji cijeli dokument na mojem laptopu, pun zapisa o Metodi, uključujući i to bih li trebala objaviti seksi slike svoga tijela na aplikaciji za spojeve.

A ja ću uvijek biti opsesivna štreberica.

Koja također brije s nogometašima na parkiralištima.

Ja sam seksi glavica luka, kako je Faith jednom rekla. Sloj po sloj.

Pregledam još nekoliko profila. Obasuta sam primamljivim golim prsima, no nijedno lice me ne privlači. Listam automatski sve dok mi aplikacija ne priredi iznenađenje: ne jedna već *par* golih prsa na jednoj fotki.

Ime profila glasi **LARS I B.**

Okej. Zaintrigirana sam.

Kliknem da pročitam više, mada iskreno, više slinim nego što čitam. Ovo su dva ekstremno čvrsta tijela. Mogu prebrojati sve pločice na njihovim trbusima.

Jedan od dečki je preplanuo i nema gotovo nijedne dlake, osim malo po rukama i nogama. Plavokos je – to vidim jer mu kosa doseže do brade, gdje je fotka odrezana. Zamišljam nekoga poput Thora, sudeći prema njegovoj veličini, boji kose i mišićima.

Drugi također ima svijetlu put, ali ima malo dlačica između definiranih prsnih mišića i slasni tamni puteljak koji vodi prema blagu u kupaćim boksericama koje nosi dovoljno nisko da mogu vidjeti njegovo muško V.

I Thor ima muško V.

Ovdje se utapamo u muškim V-ovima.

Ne mogu prestati zuriti. Ovo su doslovno dva najljepša muška tijela koja sam vidjela u životu, što znači da su im lica vjerojatno ružna. Nitko ne može biti genetski blagoslovljen tolikim seksepilom.

Držeći dah otvorim sljedeću fotku, spremna ugledati dva nacerena čudovišta.

Jok. Samo još jedna fotka bez glave. Na ovoj je samo plavokosi frajer. U sivom donjem dijelu trenirke. Pasem oči na još prekrasnih kosih trbušnih mišića.

Na trećoj fotki je drugi frajer, odjeven u poderane traperice i tijesnu polo majicu koja ističe njegove isklesane ruke.

Opis im je jednako intrigantan.

Dva frajera, jedan profil. Dvostruko više šarma, dvostruko više frke. Tražimo djevojku koja može podnijeti dvostruko više zabave ;) Dakle, ako si pomalo perverzna, čavrljajmo.

Čavrljajmo, ha?

Pa, rekla bih da ja jesam pomalo perverzna. Ali...

Ali ništa. Nije da moram potpisati krvnu zakletvu kako bih upoznala ove dečke. Ne moram ništa učiniti osim čavrljati s njima na ovoj aplikaciji i izbrisati ih ako ne želim nastaviti čavrljati. Nećemo potpisati digitalni bračni ugovor.

Prst mi lebdi iznad ikonice u obliku srca. Obližem usne i... dotaknem je.

Ništa se ne dogodi.

Sav taj napeti uvod, a nismo čak ni spoj.